

Article 8. Normes de fabricació correcta.

1. En els processos de fabricació i control dels gasos medicinals s'han d'observar les normes de fabricació correcta de medicaments vigents a la Unió Europea, publicades pel Ministeri de Sanitat i Consum.

2. Els gasos medicinals líquids produïts en plantes industrials amb la consideració de principis actius s'han de regir per les normes ICH Q7A, sobre bones pràctiques per a principis actius.

Article 9. Subministrament, lliurament o dispensació.

1. El subministrament dels gasos medicinals per a ús humà, de conformitat amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 54 bis de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, es pot fer tal com determinin les autoritats sanitàries competents, i s'han d'observar les mesures necessàries de seguretat i qualitat en l'aplicació dels gasos medicinals pels centres sanitaris o assistencials corresponents.

2. El lliurament directe als pacients en els casos de teràpia a domicili exigeix la presentació de la recepta corresponent degudament emplenada pel facultatiu prescriptor.

3. En el cas d'utilització de gasos medicinals en l'exercici clínic veterinari, la recepta ha de ser expedida per un veterinari en exercici.

Així mateix, el subministrament, el lliurament o la dispensació de gasos medicinals per al seu ús en animals es pot fer tal com determinin les autoritats competents, i s'han d'observar les mesures necessàries de seguretat i qualitat en la seva aplicació.

Disposició addicional única. Reconeixement del director tècnic.

No obstant el que disposa l'apartat 3 de l'article 2 d'aquest Reial decret, les persones que exerceixen les funcions que corresponen al director tècnic poden sol·licitar a l'Agència Espanyola de Medicaments i Productes Sanitaris el nomenament com a director tècnic sobre la base de la seva experiència professional acreditada.

Disposició transitòria única. Pròrroga de comercialització.

Els gasos medicinals la fabricació i comercialització dels quals s'ajustin a la normativa vigent en la data de publicació d'aquest Reial decret es poden continuar comercialitzant durant un termini de 18 mesos comptats a partir de la seva entrada en vigor. Durant aquest període les entitats importadores i comercialitzadores de gasos medicinals han d'adequar les seves activitats a les previsions d'aquest Reial decret.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final primera. Títol competencial.

Aquest Reial decret té caràcter de legislació de productes farmacèutics d'acord amb el que preveu l'article 149.1.16a de la Constitució espanyola i es dicta en desplegament de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament.

Disposició final segona. Facultat de desplegament.

Es faculta el ministre de Sanitat i Consum per dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquest Reial decret en matèria de gasos medicinals per a ús humà.

En matèria de gasos medicinals per a ús veterinari, aquesta facultat correspon de manera conjunta als ministres de Sanitat i Consum, i d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret entra en vigor al cap d'un mes de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 26 de desembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre de la Presidència,
JAVIER ARENAS BOCANEGRA

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

1013 *CONVENI entre el Regne d'Espanya i la República de Turquia per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal d'impostos sobre la renda, fet a Madrid el 5 de juliol de 2002. («BOE» 16, de 19-1-2004.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE TURQUIA PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓN I PREVENIR L'EVASIÓN FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA

El Regne d'Espanya i la República de Turquia,

Amb la voluntat de concloure un Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda,

Han acordat:

Article 1. Persones compreses.

Aquest Conveni s'aplica a les persones residents d'un o d'ambdós estats contractants.

Article 2. Impostos compresos.

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda exigibles per cada un dels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, sigui quin sigui el sistema de la seva exacció.

2. Es consideren impostos sobre la renda tots els que graven la totalitat de la renda o qualsevol part d'aquesta, inclosos els impostos sobre els guanys derivats de l'alienació de béns mobles o immobles i els impostos sobre l'import total de sous o salaris pagats per les empreses.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica aquest Conveni són, en particular:

a) A Espanya:

- i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
- ii) l'impost sobre la renda de societats;
- iii) l'impost sobre la renda de no residents, i
- iv) els impostos locals sobre la renda;

(denominats en endavant «impost espanyol»).

b) A Turquia:

- i) l'impost sobre la renda (Gelir Vergisi);
- ii) l'impost sobre societats (Kurumlar Vergisi), i
- iii) el recàrrec sobre l'impost sobre la renda i sobre l'impost sobre societats (Gelir Vergisi veu Kurumlar Vergisi Üzerinden Al nan Fon Pay)

(denominats en endavant «impost turc»).

4. El Conveni s'aplica també als impostos de la mateixa naturalesa o de naturalesa anàloga que s'estableixin després de la signatura d'aquest i que s'afegeixin als actuals o els substitueixin. Les autoritats competents dels estats contractants es comuniquen mútuament les modificacions rellevants que s'hagin introduït en les seves legislacions fiscals respectives.

Article 3. *Definicions generals.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent:

a)

i) el terme «Espanya» significa el Regne d'Espanya i, utilitzat en sentit geogràfic, significa el territori del Regne d'Espanya, incloent-hi el seu mar territorial i el seu espai aeri, així com les àrees exteriors al seu mar territorial en les quals, d'acord amb el dret internacional, el Regne d'Espanya exerceixi o pugui exercir en el futur jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i aigües suprajacents, i els seus recursos naturals;

ii) el terme «Turquia» significa el territori turc, incloent-hi el seu mar territorial i el seu espai aeri, així com les zones marítimes sobre les quals tingui jurisdicció o drets de sobirania per a les finalitats de prospecció, explotació i conservació dels recursos naturals, d'acord amb el dret internacional;

b) les expressions «un Estat contractant» i «l'altre Estat contractant» signifiquen Espanya o Turquia, segons el context;

c) el terme «impost» significa qualsevol impost que compregui l'article 2 d'aquest Conveni;

d) el terme «persona» comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altra agrupació de persones;

e) el terme «societat» significa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri persona jurídica a efectes impositius;

f) el terme «nacional» significa:

i) una persona física que tingui la nacionalitat d'un Estat contractant;

ii) una persona jurídica, societat de persones (partnership) o associació constituïda de conformitat amb la legislació vigent en un Estat contractant;

g) les expressions «empresa d'un Estat contractant» i «empresa de l'altre Estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident

d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

h) l'expressió «autoritat competent» significa:

i) a Espanya: el ministre d'Hisenda o el seu representant autoritzat;

ii) a Turquia: el Ministeri d'Hisenda o el seu representant autoritzat; i

i) l'expressió «tràfic internacional» significa qualsevol transport efectuat per un vaixell, aeronau o vehicle de carretera explotat per una empresa d'un Estat contractant, llevat quan el vaixell, l'aeronau o el vehicle de carretera s'explotin únicament entre punts situats a l'altre Estat contractant.

2. Per a l'aplicació del Conveni en qualsevol moment per un Estat contractant, qualsevol terme o expressió que no hi estigui definida ha de tenir, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueixi la legislació d'aquest Estat relativa als impostos que són objecte del Conveni, i ha de prevaldre el significat atribuït per la legislació fiscal sobre el que resultaria d'altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4. *Resident.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «resident d'un Estat contractant» significa tota persona que, en virtut de la legislació d'aquest Estat, hi estigui subjecta a imposició per raó del seu domicili, residència, domicili social, seu de direcció o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, incloent-hi també aquest Estat i les seves subdivisions polítiques o entitats locals. Aquesta expressió no inclou, tanmateix, les persones que estiguin subjectes a imposició en aquest Estat exclusivament per la renda que obtinguin de fonts situades a l'Estat esmentat.

2. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona física sigui resident d'ambdós estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) la persona esmentada es considera resident únicament de l'Estat en què tingui un habitatge permanent a la seva disposició; si té un habitatge permanent a la seva disposició en ambdós estats, s'ha de considerar resident de l'Estat amb què mantingui relacions personals i econòmiques més estretes (centre d'interessos vitals);

b) si no es pot determinar l'Estat en el qual la persona esmentada té el centre dels seus interessos vitals, o si no té un habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, s'ha de considerar resident únicament de l'Estat en què visqui habitualment;

c) si viu habitualment en ambdós estats, o no ho fa en cap d'aquests, s'ha de considerar resident únicament de l'Estat de què sigui nacional;

d) si és nacional d'ambdós estats, o no ho és de cap d'aquests estats, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre el cas de comú acord.

3. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona que no sigui una persona física sigui resident d'ambdós estats contractants, s'ha de considerar resident de l'Estat contractant en què es trobi la seva seu de direcció efectiva. Això no obstant, quan aquesta persona tingui la seva seu de direcció efectiva en un dels estats i el seu domicili social en l'altre, les autoritats competents dels estats contractants han de fer consultes per determinar de mutu acord si el domicili social d'aquesta persona s'ha de considerar la seva seu de direcció efectiva o no.

Article 5. *Establiment permanent.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «establiment permanent» significa un lloc fix de negocis mitjançant el qual una empresa realitza tota o part de la seva activitat.

2. L'expressió «establiment permanent» comprèn, en particular:

- a) les seus de direcció;
- b) les sucursals;
- c) les oficines;
- d) les fàbriques;
- e) els tallers, i
- f) les mines, els pous de petroli o de gas, les pedreres o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals.

3. Una obra, una construcció, un projecte d'instal·lació o muntatge o les activitats de supervisió en connexió amb aquests només constitueixen establiment permanent si la durada de l'obra, el projecte o les activitats passa de sis mesos.

4. No obstant les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió «establiment permanent» no inclou:

- a) la utilització d'instal·lacions amb l'única finalitat d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies pertanyents a l'empresa;
- b) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'única finalitat d'emmagatzemar-les, exposar-les o lliurar-les;
- c) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'única finalitat que siguin transformades per una altra empresa;
- d) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de comprar béns o mercaderies, o de recollir informació, per a l'empresa;
- e) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de realitzar per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;
- f) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades als subapartats a) a e), a condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis que resulti d'aquesta combinació conservi el seu caràcter auxiliar o preparatori.

5. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2, quan una persona, diferent d'un agent independent al qual és aplicable l'apartat 6, actuï en un Estat contractant per compte d'una empresa de l'altre Estat contractant, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent al primer Estat respecte de les activitats que la persona esmentada realitzi per a l'empresa, si aquesta persona:

- a) té i exerceix habitualment en aquest Estat poders que la faculen per concloure contractes en nom de l'empresa, llevat que les activitats d'aquestes persones es limitin a les esmentades a l'apartat 4 i que, si han estat realitzades per mitjà d'un lloc fix de negocis, no hagin determinat la consideració de l'esmentat lloc fix de negocis com un establiment permanent d'acord amb les disposicions d'aquest apartat; o
- b) no té els poders esmentats, però habitualment manté a l'Estat esmentat en primer lloc un dipòsit de béns o mercaderies des del qual realitza regularment lliuraments de béns o mercaderies en nom de l'empresa. No s'aplica el que disposa la frase anterior llevat que es provi que, a fi d'evitar la imposició al primer Estat esmentat, aquesta persona no només efectua lliuraments regulars dels béns i mercaderies, sinó que du a terme gairebé totes les activitats relacionades amb la venda

de béns o mercaderies llevat de la conclusió pròpiament dita del contracte de venda.

6. No es considera que una empresa té un establiment permanent en un Estat contractant pel sol fet que realitzi les seves activitats en aquest Estat per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que aquestes persones actuïn dins el marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli o sigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant, o que realitzi activitats empresarials en aquest altre Estat (ja sigui per mitjà d'establiment permanent o d'una altra manera), no converteix per si sol cap d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

Article 6. *Rendes immobiliàries.*

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats a l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. L'expressió «béns immobles» té el significat que li atribueixi el dret de l'Estat contractant en què els béns estiguin situats. Aquesta expressió comprèn en tot cas els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip utilitzat a les explotacions agrícoles (inclosa la piscicultura) i forestals, els drets als quals siguin aplicables les disposicions de dret privat relatives als béns immobles, l'úsdefruit de béns immobles i el dret a percebre pagaments fixos o variables en contraprestació per l'explotació, o la concessió de l'explotació, de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; els vaixells i les aeronaus no tenen la consideració de béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 són aplicables als rendiments derivats de la utilització directa, l'arrendament o la parceria, així com de qualsevol altra forma d'explotació dels béns immobles.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 3 s'apliquen igualment a les rendes derivades dels béns immobles d'una empresa i dels béns immobles utilitzats per a la prestació de serveis personals independents.

Article 7. *Beneficis empresarials.*

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, tret que l'empresa realitzi la seva activitat a l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest. Si l'empresa realitza la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis de l'empresa es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables a aquell establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant realitzi la seva activitat a l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest, a cada Estat contractant s'atribueixen a l'esmentat establiment permanent els beneficis que aquest hagi pogut obtenir de ser una empresa diferent i separada que faci les mateixes activitats o similars, en aquestes condicions o similars i que tingui tractes amb total independència amb l'empresa de la qual és establiment permanent.

3. Per determinar el benefici de l'establiment permanent es permet la deducció de les despeses fetes per a les finalitats de l'establiment permanent, compreses les despeses de direcció i generals d'administració per a les mateixes finalitats tant si s'efectuen a l'Estat en el qual es troba l'establiment permanent com en una altra part.

4. No s'atribueixen beneficis a un establiment permanent per raó de la simple compra per aquell establiment permanent de béns o mercaderies per a l'empresa.

5. Quan els beneficis compreguin rendes regulades separatament en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquells no queden afectades per les del present article.

Article 8. *Transport marítim, aeri i terrestre.*

1. Els beneficis obtinguts per una empresa d'un Estat contractant de l'explotació de vaixells, aeronaus o vehicles de carretera en tràfic internacional només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat contractant.

2. Les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article també són aplicables als beneficis procedents de la participació en un «pool», en una explotació en comú o en un organisme d'explotació internacional.

Article 9. *Empreses associades.*

1. Quan

a) una empresa d'un Estat contractant participi directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

b) unes mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant,

i en l'un i l'altre cas les dues empreses estiguin unides, en les seves relacions comercials o financeres, per condicions acceptades o imposades que difereixin de les que serien acordades per empreses independents, els beneficis que haurien estat obtinguts per una de les empreses si no existissin les condicions esmentades, i que de fet no s'han fet a causa d'aquestes, es poden incloure als beneficis d'aquesta empresa i sotmetre's a imposició en conseqüència.

2. Quan un Estat contractant inclogui els beneficis d'una empresa d'aquest Estat —i sotmeti a imposició, en conseqüència, —els beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat contractant ha estat sotmesa a imposició en aquest altre Estat, i l'Estat esmentat en primer lloc alegui que els beneficis així inclosos són beneficis que haurien estat realitzats per l'empresa de l'Estat esmentat en primer lloc si les condicions convingudes entre les dues empreses haguessin estat les que s'haurien convingut entre empreses independents, aquest altre Estat ha de practicar l'ajust que sigui procedent a la quantia de l'impost que ha percebut sobre aquells beneficis, si considera justificat aquest ajust. Per determinar aquest ajust es tenen en compte les altres disposicions d'aquest Conveni, i les autoritats competents dels estats contractants s'han de consultar en cas necessari.

Article 10. *Dividends.*

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, els dividends esmentats també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideixi la societat que paga els dividends i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels dividends és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigit no pot excedir:

a) en el cas d'Espanya:

i) el 5 per cent de l'import brut dels dividends quan aquests es paguin a una societat (que no sigui una societat de persones «partnership») que posseeixi directament almenys el 25 per cent del capital de la societat que paga els dividends; i

ii) el 15 per cent de l'import brut dels dividends en tots els altres casos.

b) en el cas de Turquia:

i) el 5 per cent de l'import brut dels dividends, en la mesura que aquests es paguin amb càrrec a beneficis que han estat gravats tal com especifica l'apartat 5, quan els esmentats dividends es paguin a una societat (que no sigui una societat de persones «partnership») que posseeixi directament almenys el 25 per cent del capital de la societat que paga els dividends; i

ii) el 15 per cent de l'import brut dels dividends en tots els altres casos.

3. El terme «dividends» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de les accions, de les accions o bons de gaudi, de les parts de mines, de les parts de fundador o altres drets, excepte els de crèdit, que permetin participar en els beneficis, així com els rendiments d'altres participacions socials subjectes al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions per la legislació de l'Estat del qual sigui resident la societat que els distribueixi.

4. Els beneficis d'una societat d'un Estat contractant que realitzi la seva activitat a l'altre Estat contractant a través d'un establiment permanent situat en aquest es poden sotmetre, després d'haver estat sotmesos a imposició en virtut de l'article 7, a imposició sobre l'import restant a l'Estat contractant en el qual estigui situat l'establiment permanent i de conformitat amb la legislació d'aquest Estat, però en aquest cas aquest impost no pot excedir

a) en el cas d'Espanya, el 5 per cent sobre l'import restant.

b) en el cas de Turquia:

i) el 5 per cent de l'import restant quan els beneficis d'una societat estiguin gravats tal com especifica l'apartat 5; i

ii) el 15 per cent sobre l'import restant en tots els altres casos.

5. Als efectes dels apartats 2 i 4, es considera que els beneficis han estat gravats a Turquia, quan no hagin resultat exempts i estiguin subjectes al tipus general de l'impost sobre societats (Kurumlar Vergisi).

6. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no són aplicables si el beneficiari efectiu dels dividends, resident en un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual és resident la societat que paga els dividends, una activitat empresarial a través d'un establiment permanent situat allà, o presta en aquest altre Estat uns serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada allà, i la participació que genera els dividends està vinculada efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

7. Sense perjudici del que disposa l'apartat 4 d'aquest article, quan una societat resident d'un Estat contractant obtingui beneficis o rendes procedents de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot exigir cap impost sobre els dividends pagats per la societat, llevat en la mesura que aquests dividends es paguin a un resident d'aquest altre Estat o la participació que genera els dividends estigui vinculada efectivament a un esta-

bliment permanent situat en aquest altre Estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre aquests, encara que els dividends pagats o els beneficis no distribuïts consisteixin, totalment o parcialment, en beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

Article 11. *Interessos.*

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, aquests interessos també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixin i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels interessos és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigint no pot excedir:

a) el 10 per cent de l'import brut dels interessos, si aquests deriven d'un préstec de qualsevol tipus concedit per un banc, o si els interessos es paguen en relació amb la venda a crèdit de mercaderies o equips a una empresa d'un Estat contractant.

b) el 15 per cent de l'import brut dels interessos, en tots els altres casos.

3. El terme «interessos» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb garantia hipotecària o clàusula de participació en els beneficis del deutor o sense i, en particular, els rendiments de valors públics i els rendiments de bons o obligacions, incloses les primes i els lots units a aquests títols, bons o obligacions, així com qualssevol altres rendes assimilades a les quantitats donades en préstec per la legislació fiscal de l'Estat del qual procedeixen els rendiments.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, realitza a l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els interessos, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el crèdit que genera els interessos està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

5. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui el mateix Estat, una subdivisió política, una entitat local o un resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan el deutor dels interessos, sigui resident d'un Estat contractant o no, tingui en un Estat contractant un establiment permanent o una base fixa en relació amb els quals s'hagi contret el deute que dona origen al pagament dels interessos i que en suportin la càrrega, els interessos es consideren procedents de l'Estat contractant on estiguin situats l'establiment permanent o la base fixa.

6. Quan per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels interessos, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguin, passi del que hagin convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 12. *Cànon.*

1. Els cànon procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, aquests cànon també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixin i d'acord amb la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels cànon és un resident de l'altre Estat contractant l'impost així exigint no pot passar del 10 per cent de l'import brut dels cànon esmentats.

3. El terme «cànon», en el sentit d'aquest article, significa les quantitats de qualsevol classe pagades per l'ús o la concessió d'ús o la venda de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques i les pel·lícules o cintes o qualsevol altre mitjà de reproducció de la imatge o el so, de patents, marques de fàbrica o de comerç, dibuixos o models, plànols, fórmules o procediments secrets, o per informacions relatives a experiències industrials, comercials o científiques o per l'ús o la concessió d'ús d'equips industrials, comercials o científics.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels cànon, resident d'un Estat contractant, realitza a l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els cànon, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen els cànon està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquests casos s'han d'aplicar les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

5. Els cànon es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor és l'Estat mateix, una subdivisió política, una entitat local o un resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan el deutor dels cànon, sigui resident o no d'un Estat contractant, tingui en un dels estats contractants un establiment permanent o una base fixa amb els quals estigui efectivament vinculat el dret o bé pel qual es paguen els cànon i que en suportin la càrrega, els esmentats cànon es consideren procedents de l'Estat on estiguin situats l'establiment permanent o la base fixa.

6. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels cànon, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels cànon, tenint en compte l'ús, el dret o la informació pels quals es paguen, passi del que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'han d'aplicar a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 13. *Guanys de capital.*

1. Els guanys que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'alienació de béns immobles tal com els defineix l'article 6, situats a l'altre Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Els guanys derivats de l'alienació de béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui a l'altre Estat contractant, o de béns mobles que pertanyin a una base fixa que un resident d'un Estat contractant posseeixi en l'altre Estat contractant per a la prestació de serveis personals independents, compresos els guanys derivats de l'alienació de l'esmentat establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa) o de l'esmentada base fixa, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

3. Els guanys que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'alienació de vaixells, aeronaus o vehicles de carretera explotats en tràfic internacional o de béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells, aeronaus o vehicles de carretera, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

4. Els guanys derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats als apartats 1, 2 i 3 només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideixi el transmissor.

5. El que disposa l'apartat 4 no afecta el dret d'un dels estats a gravar amb un impost, d'acord amb la seva pròpia legislació, els guanys obtinguts per un resident de l'altre Estat de l'alienació d'accions o bons emesos per un resident de l'Estat esmentat en primer lloc, si l'alienació es fa a un resident d'aquest i el període que hi ha entre l'adquisició i l'alienació no passa d'un any.

Article 14. *Serveis personals independents.*

1. Les rendes obtingudes per una persona física resident d'un Estat contractant de la prestació de serveis professionals o altres activitats de caràcter independent només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat. Això no obstant, aquestes rendes també es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant si aquests serveis o activitats es realitzen en aquest altre Estat i:

a) el resident disposa de manera habitual d'una base fixa en aquest altre Estat per realitzar aquests serveis o activitats; o

b) roman en aquest altre Estat amb la finalitat de desenvolupar aquests serveis o activitats durant un període o períodes que sumen en total 183 dies o més en qualsevol període continuat de 12 mesos.

En aquestes circumstàncies, únicament es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat la part de la renda que sigui imputable a la base fixa o que procedeixi dels serveis o les activitats fets per aquesta persona durant la seva presència en aquest altre Estat, segons escaigui.

2. Les rendes obtingudes per una empresa d'un Estat contractant de la prestació de serveis professionals o altres activitats de caràcter similar només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat. Això no obstant, aquestes rendes també es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant si aquests serveis o activitats es fan en aquest altre Estat i:

a) l'empresa té en aquest altre Estat un establiment permanent a través del qual es realitzen aquests serveis o activitats; o

b) el període o els períodes durant els quals es realitzen aquests serveis o activitats sumen en total més de 183 dies en qualsevol període continuat de 12 mesos.

En aquestes circumstàncies, només es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat la part de la renda que sigui imputable a l'establiment permanent o als serveis o les activitats realitzats en aquest altre Estat, segons escaigui. En qualsevol d'aquests casos, l'empresa pot optar per sotmetre's a imposició en aquest altre Estat respecte d'aquestes rendes de conformitat amb el que disposa l'article 7 del present Conveni com si les rendes fossin imputables a un establiment permanent de l'empresa situat en aquest altre Estat. Aquesta decisió no afecta el dret d'aquest altre Estat d'aplicar una retenció sobre les rendes esmentades.

3. L'expressió «serveis professionals» comprèn especialment les activitats independents de caràcter científic, literari, artístic, educatiu o docent, així com les activitats independents de metges, advocats, enginyers, arquitectes, odontòlegs i comptables, i altres activitats que requereixen una capacitació professional específica.

Article 15. *Rendes del treball dependent.*

1. Sense perjudici del que disposen els articles 16, 18, 19 i 20, els sous, salaris i altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat a no ser que la feina es realitzi a l'altre Estat contractant. Si la feina es fa d'aquesta manera, les remuneracions que en deriven es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina exercida a l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició a l'Estat esmentat en primer lloc, si:

a) el perceptor roman a l'altre Estat durant un període o períodes la durada dels quals no excedeixi en conjunt els 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi l'any fiscal considerat, i

b) les remuneracions es paguen per un ocupador que no sigui resident de l'altre Estat o en nom seu, i

c) les remuneracions no se suporten per un establiment permanent o una base fixa que l'ocupador tingui a l'altre Estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes per raó d'una feina exercida a bord d'un vaixell, aeronau o vehicle de carretera explotat en tràfic internacional per una empresa d'un Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest Estat contractant.

Article 16. *Participacions de consellers.*

Les participacions i altres retribucions similars que un resident d'un Estat contractant obtingui com a membre d'un Consell d'Administració d'una societat resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

Article 17. *Artistes i esportistes.*

1. No obstant el que disposen els articles 14 i 15, les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'exercici de les seves activitats personals a l'altre Estat contractant en qualitat d'artista de l'espectacle, actor de teatre, cine, ràdio o televisió, o músic, o d'esportista, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposen els articles 7, 14 i 15, quan les rendes derivades de les activitats realitzades per un artista o esportista i, en aquesta qualitat, s'atribueixin, no al propi artista o esportista, sinó a una altra persona, aquestes rendes es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què es facin les activitats de l'artista o esportista.

3. Les rendes obtingudes per un artista o esportista d'activitats realitzades en un Estat contractant estan exemptes d'imposició d'aquest Estat si la visita a aquest Estat es finança totalment amb fons públics de l'altre Estat contractant o d'una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 18. *Pensions.*

1. Sense perjudici del que disposa l'apartat 2 de l'article 19 d'aquest Conveni, les pensions i altres remuneracions anàlogues pagades per raó d'una feina anterior i les anualitats que defineix l'apartat 2 del present article només es poden sotmetre a imposició a l'Estat del qual sigui resident el perceptor d'aquestes.

2. Per «anualitats» s'entén un import fix pagable periòdicament en moments determinats amb caràcter vitalici o durant un període de temps especificat o determinant en virtut d'una obligació d'efectuar els pagaments a canvi d'una contraprestació adequada i plena en diners o en valor monetari.

Article 19. *Funció pública.*

1. a) Els sous, salaris i altres remuneracions similars, excloses les pensions, pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, aquests sous, salaris i remuneracions similars només es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

- i) és nacional d'aquest Estat; o
- ii) no ha adquirit la condició de resident d'aquest Estat només per prestar els serveis.

2. a) Les pensions pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, bé directament o amb càrrec a fons constituïts, a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, aquestes pensions només es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant si la persona física és resident i nacional d'aquest Estat.

3. El que disposen els articles 15, 16, 17 i 18 s'aplica als sous, salaris i altres remuneracions similars i a les pensions pagats per raó de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial realitzada per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 20. *Estudiants.*

1. Les quantitats que rebí per cobrir les seves despeses de manteniment, estudis o formació pràctica un estudiant o una persona en pràctiques que sigui resident, o ho hagi estat immediatament abans d'arribar a un Estat contractant, de l'altre Estat contractant i que es trobi a l'Estat esmentat en primer lloc amb l'única finalitat de prosseguir els seus estudis o la formació pràctica, no es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

2. Les remuneracions que un estudiant o una persona en pràctiques que sigui nacional d'un Estat contractant obtingui d'una feina a l'altre Estat contractant la finalitat de la qual sigui adquirir experiència pràctica en relació amb la seva educació o formació, estan exemptes d'impostos en aquest altre Estat contractant durant un període de dos anys fins a un import que no excedeixi en total els 18.000 euros o el seu equivalent en lires turques en qualsevol exercici fiscal.

Article 21. *Altres rendes.*

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, sigui quina sigui la seva procedència, no esmentades en els anteriors articles d'aquest Conveni, se sotmeten a imposició únicament en aquest Estat.

2. El que disposa l'apartat 1 no és aplicable a les rendes, diferents de les derivades de béns immobles en el sentit de l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari d'aquestes rendes, resident d'un Estat contractant, realitzi a l'altre Estat contractant una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest o presti serveis personals independents per mitjà d'una

base fixa situada en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen les rendes estigui vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

Article 22. *Eliminació de la doble imposició.*

1. A Espanya, la doble imposició s'ha d'evitar bé de conformitat amb les disposicions imposades per la seva legislació interna o conforme a les disposicions següents:

a) Quan un resident d'Espanya obtingui rendes que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, es puguin sotmetre a imposició a Turquia, Espanya ha de permetre:

- i) la deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident per un import igual a l'impost pagat a Turquia;
- ii) la deducció de l'impost sobre societats efectiva-ment pagat per la societat que reparteix els dividendes, corresponent als beneficis amb càrrec als quals els esmentats dividendes es paguen, d'acord amb la seva legislació interna.

Tanmateix, la deducció esmentada no pot excedir la part de l'impost sobre la renda, calculat abans de la deducció, corresponent a les rendes que es puguin sotmetre a imposició a Turquia.

b) No obstant les disposicions de la lletra a), quan una societat resident d'Espanya obtingui rendes que, de conformitat amb el paràgraf i) de la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 10, o amb el paràgraf i) de la lletra a) de l'apartat 4 de l'article 10, puguin ser sotmeses a imposició a Turquia, Espanya ha d'eximir d'impostos a aquestes rendes.

Aquesta lletra no s'aplica a la part de la renda d'un contribuent que provingui de beneficis exempts de l'impost sobre societats turc en un any fiscal concret.

Aquest mètode és alternatiu al que preveu la lletra a) d'aquest apartat, i no és possible la seva aplicació conjunta per a una mateixa renda.

c) Quan d'acord amb qualsevol disposició d'aquest Conveni les rendes obtingudes per un resident d'Espanya estiguin exemptes d'impostos a Espanya, Espanya tanmateix pot prendre en consideració les rendes exemptes per calcular l'impost sobre la resta de les rendes d'aquest resident.

d) Als efectes de l'apartat 1.a).i), es considera que l'expressió «impost pagat a Turquia» inclou l'impost turc sobre interessos i cànon, per qualsevol import, que s'hauria hagut de pagar d'acord amb la legislació fiscal turca de no ser per qualsevol reducció o exempció d'impostos turcs concedida a l'empara de les disposicions relatives a incentius especials per fomentar el desenvolupament econòmic de Turquia.

No obstant el que disposa la frase anterior, l'impost sobre la renda pagat a Turquia es calcula:

- i) en el cas dels dividendes que esmenta l'apartat 2.a).ii) de l'article 10, i l'apartat 4.a).ii) de l'article 10, a un tipus del 15 per cent;
- ii) en el cas dels interessos que esmenta l'apartat 2.a) de l'article 11, a un tipus del 10 per cent;
- iii) en el cas dels interessos que esmenta l'apartat 2.b) de l'article 11, a un tipus del 15 per cent;
- iv) en el cas dels cànon que esmenta l'apartat 2 de l'article 12, a un tipus del 10 per cent.

2. A Turquia la doble imposició s'ha d'evitar de la manera següent:

a) Amb subjecció a les disposicions de la legislació turca relatives a la possibilitat de deduir de l'impost turc els impostos pagables en un territori estranger, els impos-

tos espanyols que s'hagin de pagar d'acord amb la legislació d'Espanya i de conformitat amb el present Conveni, per rendes (inclosos beneficis i guanys que puguin ser gravats) obtingudes per un resident de Turquia i procedents d'Espanya es poden deduir de l'impost turc sobre les rendes esmentades. Tanmateix, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost turc, calculat abans de la deducció corresponent a aquestes rendes.

b) Quan d'acord amb qualsevol disposició d'aquest Conveni les rendes obtingudes per un resident de Turquia estiguin exemptes d'impostos a Turquia, Turquia tanmateix pot prendre en consideració aquestes rendes exemptes per calcular l'impost sobre la resta de les rendes d'aquest resident.

Article 23. *No-discriminació.*

1. Els nacionals d'un Estat contractant no estan sotmesos a l'altre Estat contractant a cap impost ni obligació relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat que estiguin en les mateixes condicions, en particular respecte a la residència. No obstant el que disposa l'article 1, aquesta disposició també és aplicable a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. Amb subjecció al que disposa l'apartat 4 de l'article 10, els establiments permanents que una empresa d'un Estat contractant tingui a l'altre Estat contractant no estan sotmesos a imposició en aquest Estat de manera menys favorable que les empreses d'aquest altre Estat que facin les mateixes activitats.

3. Llevat que s'apliquen les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 6 de l'article 11, o de l'apartat 6 de l'article 12, els interessos, cànons i altres despeses pagats per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles, per determinar els beneficis subjectes a imposició de l'esmentada empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.

4. Les empreses d'un Estat contractant el capital del qual estigui totalment o parcialment posseït o controlat, directament o indirectament, per un o diversos residents de l'altre Estat contractant, no s'han de sotmetre a l'Estat esmentat en primer lloc a cap impost o obligació relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmeses altres empreses similars de l'Estat esmentat en primer lloc.

5. Aquestes disposicions no es poden interpretar en el sentit d'obligar a un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions impositives que atorgui als seus propis residents en consideració al seu estat civil o càrregues familiars.

6. No obstant el que disposa l'article 2, les disposicions d'aquest article s'apliquen a tots els impostos, sigui quina sigui la seva naturalesa o denominació.

Article 24. *Procediment amistós.*

1. Quan un resident d'un Estat contractant consideri que les mesures adoptades per un o per ambdós estats contractants impliquen o poden implicar per a ell una imposició que no sigui de conformitat amb les disposicions del present Conveni, amb independència dels recursos que preveu el dret intern d'aquests estats, pot sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant del qual sigui resident o, si és aplicable l'apartat 1 de l'article 23, a la de l'Estat contractant del qual sigui nacional. El cas s'ha de plantejar dins els tres

anys següents a la primera notificació de la mesura que impliqui una imposició no conforme a les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si la reclamació li sembla fundada i si no pot per si mateixa trobar una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre la qüestió mitjançant un acord amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, a fi d'evitar una imposició que no s'ajusti a aquest Conveni. L'acord és aplicable independentment dels terminis que preveu el dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants han de fer el possible per resoldre les dificultats o els dubtes que plantegi la interpretació o l'aplicació del Conveni mitjançant un acord amistós. També es poden posar d'acord per tractar d'evitar la doble imposició en els casos que no preveu el Conveni.

4. Les autoritats competents dels estats contractants es poden comunicar directament entre si a fi d'arribar a un acord en el sentit dels apartats anteriors. Quan es consideri que aquest acord es pot facilitar mitjançant un intercanvi verbal d'opinions, aquest es pot fer a través d'una comissió composta per representants de les autoritats competents dels estats contractants.

Article 25. *Intercanvi d'informació.*

1. Les autoritats competents dels estats contractants han d'intercanviar la informació necessària per aplicar el que disposen aquest Conveni o el dret intern dels estats contractants relatiu als impostos de qualsevol tipus i denominació exigits en nom dels estats contractants o de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, en la mesura que aquesta imposició no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està limitat pels articles 1 i 2. Les informacions rebudes per un Estat contractant s'han de mantenir secretes de la mateixa manera que les informacions obtingudes basant-se en el dret intern d'aquest Estat i només s'han de comunicar a les persones o autoritats, inclosos els tribunals i òrgans administratius, encarregades de la gestió o recaptació dels impostos esmentats en la primera frase, dels procediments declaratius o executius relatius als esmentats impostos, o de la resolució dels recursos relatius a aquests. Les esmentades persones o autoritats només han d'utilitzar aquestes informacions per a aquestes finalitats. Poden revelar la informació a les audiències públiques dels tribunals o en les sentències judicials.

2. En cap cas les disposicions de l'apartat 1 es poden interpretar en el sentit d'obligar a un dels estats contractants a:

a) adoptar mesures administratives contràries a la seva legislació i pràctica administrativa, o a les de l'altre Estat contractant;

b) subministrar informació que no es pugui obtenir sobre la base de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la seva pràctica administrativa normal, o de les de l'altre Estat contractant;

c) subministrar informació que reveli secrets comercials, industrials o professionals, procediments comercials o informació la comunicació de la qual sigui contrària a l'ordre públic (ordre public).

Article 26. *Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars.*

Les disposicions d'aquest Conveni no afecten els privilegis fiscals de què gaudeixin els membres de les missions diplomàtiques o de les oficines consulars d'acord amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

Article 27. *Entrada en vigor.*

Cada un dels estats contractants ha de notificar a l'altre per via diplomàtica que s'han complert els procediments exigits pel seu dret intern per a l'entrada en vigor del present Conveni. El Conveni entra en vigor en la data de l'última d'aquestes notificacions i les seves disposicions tenen efecte respecte dels impostos corresponents a qualsevol període impositiu que comenci l'1 de gener de l'any següent al d'entrada en vigor del Conveni o després d'aquesta data.

Article 28. *Denúncia.*

El Conveni roman en vigor mentre no es denunciï per un dels estats contractants. Qualsevol dels estats contractants pot denunciar el Conveni per via diplomàtica transcorregut un termini de cinc anys a partir de la data de la seva entrada en vigor notificant-ho almenys amb sis mesos d'antelació al terme de qualsevol any civil. En aquest cas, el Conveni deixa de tenir efecte respecte dels impostos corresponents a qualsevol període impositiu que comenci l'1 de gener de l'any següent a aquell en què es notifiqui la denúncia o després d'aquesta data.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte, signen aquest Conveni.

Fet en triple exemplar a Madrid, el cinc de juliol de 2002, en espanyol, turc i anglès; els tres textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre algun dels textos, preval el text en anglès.

Pel Regne d'Espanya
Cristóbal Montoro,
Ministre d'Hisenda

Per la República de Turquia
Sumer Oral,
Minister of Finance

PROTOCOL

En el moment de procedir a la signatura del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República de Turquia per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda, els signataris han convingut les disposicions següents que formen part integrant del Conveni:

1. Amb referència a l'article 7, apartat 3: No es permet cap deducció pels imports pagats (sempre que no sigui en reembossament de despeses, incloses les despeses de recerca i desenvolupament efectivament realitzades) per l'establiment permanent a la seu central o a qualsevol altra oficina central d'una empresa en concepte de cànons, interessos (llevat del cas de les empreses bancàries) i comissions pagades per serveis prestats o per la direcció.

2. Amb referència a l'article 10, apartat 3: S'entén que, en el cas de Turquia, el terme «dividends» inclou les rendes procedents d'un fons d'inversions i d'un «trust» d'inversions.

3. Amb referència a l'article 10, apartat 5: Als efectes d'aquest Conveni l'expressió «tipus general» s'interpreta com el tipus general sense reduccions de l'impost sobre societats que estableix la Llei de l'impost sobre societats turca.

En cas que Turquia estableixi un tipus reduït, les autoritats turques ho han de notificar a les autoritats espanyoles amb vista a decidir conjuntament si les disposicions de l'article 10.2.a).i) o les de l'article 10.4.a).i), segons correspongui, són aplicables a les rendes procedents de beneficis que han tributat de conformitat amb aquest tipus reduït.

4. Amb referència a l'article 11, apartat 2.a): S'entén que, en el cas d'Espanya, el terme «banc» inclou les caixes d'estalvi.

5. Amb referència a l'article 11, apartat 3: S'entén que, en el cas d'Espanya, les penalitzacions per mora en el pagament no es consideren interessos als efectes d'aquest article.

6. Amb referència als articles 12 i 13: S'entén que, en el cas de qualsevol pagament rebut com a contraprestació per la venda de béns en el sentit de l'apartat 3 de l'article 12, hi és aplicable el que disposa l'article 13, llevat que es provi que aquest pagament no constituïa un pagament per una autèntica alienació dels béns esmentats. En aquest cas, hi és aplicable el que disposa l'article 12.

7. Amb referència a l'article 14, apartat 2: S'entén que els serveis o les activitats es presten per una empresa d'un Estat contractant a l'altre Estat contractant si es realitzen a través d'empleats o un altre personal contractat que es trobin en aquest altre Estat amb la finalitat de realitzar aquests serveis o activitats (per al mateix projecte o per a un altre de relacionat).

8. Amb referència a l'article 22: L'exempció que preveu la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 22 no s'aplica quan el propòsit principal de qualsevol persona relacionada amb la creació o la cessió de les accions o altres drets respecte dels quals es paga la renda, sigui beneficiar-se d'aquesta disposició mitjançant l'esmentada creació o cessió. En aquest cas, s'aplica el que disposen els articles 10.2.a).ii) o 10.4.a).ii).

Les disposicions de la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 22 deixen de tenir efecte a partir de 10 anys des de l'entrada en vigor d'aquest Conveni. Després d'aquest període, les autoritats competents consideren conjuntament una ampliació del termini de les disposicions esmentades abans.

9. Amb referència a l'article 24: Pel que respecta a l'apartat 2 de l'article 24, s'entén que el contribuïent ha de reclamar, en el cas de Turquia, el reembossament derivat del procediment amistós dins el termini d'un any a partir del moment en què l'administració tributària hagi notificat al contribuïent el resultat del procediment amistós.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats, signen aquest Protocol.

Fet en triple exemplar a Madrid, el cinc de juliol de 2002, en espanyol, turc i anglès; els tres textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre algun dels textos, preval el text en anglès.

Pel Regne d'Espanya
Cristóbal Montoro,
Ministre d'Hisenda

Per la República de Turquia
Sumer Oral,
Minister of Finance

Aquest Conveni va entrar en vigor el 18 de desembre de 2003, data de l'última notificació intercanviada entre els dos estats en què es comunica el compliment dels procediments legals interns, segons estableix l'article 27.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 2 de gener de 2004.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.